

[Poul H. Møller]

Kristeligt folkeparti mener, det er rigtigt, at der gives en lønforhøjelse til de lavtlønnede, men desværre viser erfaringen i alt for høj grad, at dette ofte afstedkommer en afsmitning til de højere lønnede, og så er vi jo lige vidt. Ligeledes tilgodeses de unge under uddannelse, hvilket kristeligt folkeparti er enige om bør ske, idet de svagest stillede også bør pålægges de mindste byrder.

Men den samlede virkning af lovforslaget er altså ikke helt klar, og vi er i hvert fald bange for, at forslaget ikke er fast nok, f. eks. i forhold til prisstoppet, og derfor næppe heller vil få den ønskede effekt.

Yderligere vil jeg som andre ordførere gerne tilføje, at der i høj grad mangler bestemmelser om sanktioner for overtrædelser af denne lov. Det kan ikke nytte noget, at man siger til menneskenes børn, som ikke er så gode, som de burde være: det og det må du ikke gøre, men hvis du gør det alligevel, sker der såmænd ikke noget ved det; så flyder det hele jo. Der er flere ting i lovforslaget, som er lidt uforståelige for mig her, men der bliver nok klarhed på det under udvalgsarbejdet. Vi kan i hvert fald fra kristeligt folkeparti tilsige, at vi vil medvirke positivt.

Der er dog én ting, jeg vil spørge ministeren om, som i hvert fald står helt uklart for mig, og det er med hensyn til dyrtidsportionerne, hvor der forventes udløst og kan udløses én portion til september 1980 og yderligere én til 1981, men hvor man ikke får klart indtryk af, hvad der vil ske, hvis der inden for den periode eller i øvrigt fremover udløses ydeligere portioner. Vil regeringen så automatisk inddrage disse portioner? Men det kan vi som sagt vende tilbage til i udvalget.

Mølgaard (DR):

Forudsætningen for, at nogen kan gribe til at begrænse lønstigningerne ad politisk vej, må være en bekendelse til det synspunkt, at lønstigningerne er det, der underminerer landets økonomi, ødelægger konkurrenceevnen og beskæftigelsen, ja, betalingsbalancen. Det kan også hælde, at der er nogen, der tror på det; det mangler man blot en reel dokumentation for. Givet er det, at mange i erhvervslivet – også på arbejdsgiversiden – ikke hyl-der denne filosofi, og retsforbundet gør det bestemt ikke.

Retsforbundet tror ikke en døjt på, at det kan være til skade at lade frie parter på arbejdsmarkedet aftale løn- og andre arbejds-vilkår på frivillighedens grundlag. Ad den vej når man nemlig frem til det eneste ansvarlige, nemlig overenskomster, der er acceptable, er til at leve med for parterne, ja, endog til at respektere. Det stik modsatte får man ud af tvangssindkomstpolitikken, som kun kan appellere til, at der skabes engelske tilstande, med de svækkelser i produktions-udviklingen og klimaet, miljøet på arbejds-pladsen som hører med, og som sandt for dyden ikke er det, der er brug for i dansk erhvervsliv i dag.

Retsforbundet afviser deres støtte til dette forslag og vil gerne fremhæve, at kun den relative omgængelsesadgang kan formilde virkningerne heraf.

En lille tilføjelse: jeg troede i grunden, at de borgerlige partier ville have mere politi på gaden, men forstår nu, at man lægger op til, at politiet ikke får tid til det, fordi man vil have dem ud til de tusinder af arbejdspladser for at lave posekiggeri, for at sprede bål, brand og bøder. Ja men hvad er det dog for et styre, der lader samfundsmagten sætte alle kræfter ind på at hindre frivillige aftaler mellem medborgerne, som disse finder til gensidig fordel? Hvis dette forslag er så godt for den sociale balance, beskæftigelsen, konkurrenceevnen og den økonomiske udvikling i dette land, som man foregiver fra forslagsstillernes side, må det jo kunne vinde almindelig anerkendelse, og så forstår jeg ikke, at man ikke lader overenskomstparterne konfirmere det, forelægger det for lønmodtagerorganisationerne og lader de dertil bemyndigede – hvilket vel at mærke ikke er toppen, men medlemmerne – gennem urafstemninger tage stilling til sagen og lader arbejdsgiverorganisationernes kompetente forsamlinger tage stilling til sagen.

Hvis man vinder tilslutning fra begge disse sider, garanterer jeg for retsforbundets fulde velsignelse til det, man her har lagt frem. Men jeg er bange for, at forslagsstillerne ikke drømmer om, at man kan vinde tilslutning hverken det ene eller det andet af disse steder, fordi man ikke tror på sin egen argumentation for sagens rigtighed og derfor afstår fra det.